

ת"פ 5132/06 - יוסף עיסא, נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה

29.3.17

ת"פ 5132-06 מדינת ישראל נ' עיסא
תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

בפני כבוד השופט כמאל סעב
המבקש/הנאשם יוסף עיסא,
נגד
המשיבה מדינת ישראל

החלטה

בפני בקשת הנאשם לחישוב הפסילה של שנתיים - קביעת מועד תחילת עונש הפסילה בפועל; רכיב אחד מהעונשים השונים שהוטלו עליו בגזר דין שנתיים ביום 20.3.07.

במסגרת גזר הדין קבעתי כי תחילת הפסילה תהיה בתום ריצוי עונש המאסר בפועל כמצוות הדין.

הנאשם ציין כי הוא סיים תקופת המאסר ביום 23.12.08 וכי רישונו אבד לו ומשרד הרישוי ביקש ממנו אישור הפקדת רישיון נהיגה, דבר שלא ניתן לעשותו בשל איבוד הרישיון.

מנגד ביקשה המדינה לדחות את בקשת הנאשם והפנתה להלכה שנקבעה בע"פ 9075/12 ג'אבר נגד מדינת ישראל (ניתן ביום 14.4.14), שלפיה הסמכות לדון בבקשה לחישוב מניין הפסילה על פי גזר דין בהליך פלילי תוגש לרשות הרישוי וכנגד החלטת הרשות ניתן להגיש עתירה לבימ"ש לעניינים מנהליים.

יוער כבר כאן כי ההלכה הנ"ל נקבעה בבש"פ 9075/12 ג'אבר נגד מדינת ישראל (ניתנה ביום 14.4.14) (להלן: "פסק דין ג'אבר") ולא בע"פ כפי שצוין בתגובת המדינה.

יתרה מזו, טענה המדינה כי בהעדר אישור הפקדת רישיון נהיגה או תצהיר חלף הפקדת הרישיון במזכירות בימ"ש, הרי שמניין עונש הפסילה טרם התחיל.

לאחר שבחנתי את טענות הצדדים אני סבור כי הדין עם המדינה וכי כפי שקבע בית משפט העליון בפסק דין ג'אבר הסמכות לחישוב מניין ימי פסילת רישיון נהיגה עפ"י גזר דין נתונה לרשות הרישוי ונגד החלטתה ניתן להגיש עתירה לביהמ"ש לעניינים מנהליים.

יתרה מזו גם לגופו של עניין דין הבקשה להידחות.

סעיף 42 (ג) לפקודת התעבורה [נוסח חדש], התשכ"א-1961 (להלן: "פקודת התעבורה") קובע כי:

"בחישוב תקופת הפסילה לא יבואו במנין -

(1) התקופה שחלפה עד מסירת הרשיון לרשות שנקבעה לכך בתקנות ובדרך שנקבעה

(2) תקופה שבה נשא בעל הרשיון עונש מאסר על העבירה שבגללה נפסל כאמור"

תקנה 556 לתקנות התעבורה משלימה את הוראות הפקודה הנ"ל, וקובעת בס"ק (א):

"נפסל בעל רשיון נהיגה על ידי בית משפט מהחזיק ברשיונו, ימציא בעל הרשיון את רשיון הנהיגה שלו לאותו בית משפט שהורה על פסילתו מיד לאחר שהודע לו על הפסילה..."

תקנה 557(ב) לתקנות התעבורה קובעת, כי ניתן להגיש תצהיר חלף המצאת רשיון נהיגה, מקום שרישיון הנהיגה אבד.

בענייננו הנאשם נידון ל- 48 חודשי מאסר ושוחרר ממאסרו ביום 23.12.08 (שחרור מינהלי). אומנם קבעתי בגזר הדין כי תחילת הפסילה תהיה בתום ריצוי עונש המאסר.

יחד עם זאת, ברור כי קביעה זו הינה בכפוף להפקדת רשיון נהיגה או תצהיר חלף המצאת רשיון שאבד, הכל כאמור בפקודת התעבורה ותקנות התעבורה.

רק בבקשה דנן, שהוגשה ביום 16.3.17, צירף הנאשם תצהיר לפיו רשיון הנהיגה אבד לו ולכן תצהיר זה ישמש חלף המצאת רשיונו שאבד ויתחיל מירוך תקופת הפסילה מיום שהומצאה ההצהרה הנ"ל על אובדן הרישיון, קרי מיום 16.3.17 כמצוות תקנה 557(ב) לתקנות התעבורה.

אשר על כן ובכפוף לאמור לעיל אני דוחה את בקשת הנאשם.

מניין ימי הפסילה יתחיל מיום 16.3.17 ולמשך שנתיים.

המזכירות תשלח לצדדים עותק החלטה זו.

ניתנה היום, ב' ניסן תשע"ז, 29 מרץ 2017, בהעדר הצדדים.